

ἀριθμητικὴ οὐ διδάσκει ἡμᾶς ὅσα ἐστὶ τὰ τοῦ ἀριθμοῦ x), καὶ ὁ ἀριθμητικὸς ἄνθρωπος; ΓΟΡ. Πάνυ γε. ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ πείθει; ΓΟΡ. Ναί. ΣΩ. Πειθοῦς ἄρα δημιουργός ἐστι καὶ ἡ ἀριθμητικὴ. ΓΟΡ. Φαίνεται. ΣΩ. Οὐκοῦν ἐάν τις ἐρωτᾷ ἡμᾶς ποίας πειθοῦς καὶ περὶ τί, ἀποκρινοῦμεθα που y) αὐτῷ, ὅτι τῆς διδασκαλικῆς τῆς περὶ τὸ ἀρτίον τε καὶ τὸ περιττὸν ὅσον ἐστὶ, καὶ τὰς ἄλλας ἅς νῦν δὴ ἐλέγομεν z) τέχνας ἀπάσας, ἔξομεν ἀποδείξαι πειθοῦς δημιουργούς οὕσας, καὶ ἥστινος, καὶ περὶ ὅ, τι. ἢ οὐ; ΓΟΡ. Ναί. ΣΩ. Οὐκ ἄρα ῥητορικὴ μόνη πειθοῦς ἐστὶ δημιουργός. ΓΟΡ. Ἀληθῆ λέγεις. ΣΩ. Ἐπειδὴ τοίουν 9 οὐ μόνη ἀπεργάζεται τοῦτο τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι, δικαίως ὥσπερ περὶ τοῦ ζωγράφου, μετὰ τοῦτο a) ἐπανεροίμεθ' ἂν τὸν λέγοντα, ποίας δὴ πειθοῦς καὶ τῆς περὶ τί πειθοῦς ἡ ῥητορικὴ ἐστὶ τέχνη. ἢ οὐ δοκεῖ σοι δίκαιον εἶναι b) ἐπανεροῦσθαι; ΓΟΡ. Ἐμοι-

Consentit Ficinus, qui vertit: *Rursus autem in eisdem artibus, quas paulo ante commemorabamus, ita consideremus. Insuper etiam legit λέγωμεν pro λέγομεν.*

x) Cod. uterque ἀριθμητικοῦ, et in Cod. Meerm. nomini ἀριθμητικῆς superscriptum erat ποῦτος,

y) Si particula ποῦ h. l. non redundat, est sine dubio, ni fallor. Thomas Mag. loco ante laudato: Ποῦ — καὶ ἐντὶ τοῦ ἔσσης καὶ ἀργέν. In Cod. Meerm. erat πω, more consueto, quo hae duo particulae saepius confusae reperiuntur.

z) Bas. 2. εἴπομεν, et mox περὶ ὅτου pro περὶ ὅ, τι, bene. Sic περὶ est modo cum Genitivo, modo cum Accusativo. Vid. Ind. in Περὶ. In Ald. est ὅτι pro ὅ, τι, perperam.

a) Cod. Meerm. μετὰ τῆτο.

b) Infinitivus εἶναι in Cod. utroque desiderabatur. Ibidem ante pro ἢ erat ἢ, quod tacepi.